

cavallejar v. intr. Armar ^{seu} a cavall || Remir algi

cavall

gavall

cavaller m. El qui munta a cavall. Tot bon cavaller cau de cavall. || Esp. A Atenes, segons la constitució de Soló, un ciutadà de la segona classe; a l'antiga Roma, ciutadà pertanyent a un dels tres ordres de l'Estat, intermediari entre els patricis i els plebeus; a l'Estat mitjà, apell que hauria rebut l'ordre de cavalleria Armar, adobar, algi a cavaller.